

bokføringspliktige som har mindre enn 5 millioner kroner i omsetning.

Bokføringsloven med forskrift medfører også at regelverket på enkelte områder er blitt mer fleksibelt.

Sekundærdokumentasjon

Det stilles krav om at bokførte opplysninger skal være dokumenterte. Det skilles mellom primær- og sekundærdokumentasjon. Primærdokumentasjonen er den dokumentasjon som dokumenterer transaksjoner og øvrige regnskapsmessige disposisjoner direkte. Sekundærdokumentasjon brukes som betegnelse på den delen av dokumentasjonen som ikke er det direkte grunnla-

get for bokføringen, men som kan være et supplement til bokføringsdokumentasjonen. (primærdokumentasjonen).

Bokføringsloven har som utgangspunkt at sekundærdokumentasjonen bare skal oppbevares dersom dokumentasjonen har kontrollverdi. Sekundærdokumentasjon som må oppbevares, begrenser seg til:

- Avtaler
- Korrespondanse som gir vesentlig tilleggsinformasjon
- Prisoversikter som kreves utarbeidet ifølge lov eller forskrift

Sekundærdokumentasjon skal oppbevares i 3 år og 6 måneder etter regnskapsårets slutt.

Overgangsregler for bokføringspliktige per 1. januar 2005

Frem til 1. januar 2006 kan bokføringspliktige per 1. januar 2005 velge å fortsette å benytte reglene om registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger i lov av 13. mai 1977 nr. 35 med tilhørende forskrifter, eller reglene i lov av 17. juli 1998 nr. 56 kapittel 2 med tilhørende forskrifter. Bokføringspliktige skal benytte de samme reglene for registrering og dokumentasjon av regnskapsopplysninger gjennom hele regnskapsåret 2005. Bokføringspliktige kan likevel velge å følge regler om oppbevaring i bokføringsloven § 13 med tilhørende forskrifter.

Wenche Stavik
Økonomisjef, NTF

Forslag til nye bestemmelser i samarbeidsavtalen

I den senere tid er sekretariatet gjort kjent med at det foreligger flere tvister mellom praksiseiere og leietannleger. Det er reist spørsmål om de foreliggende forslag til samarbeidsavtaler, kan justeres/ endres for å forebygge slike konflikter.

Det er liten grunn til å tro at konflikter kan unngås, selv om kontraktsforslagene endres. De fleste konfliktene er oppstått som følge av at partene ikke har noen skriftlig samarbeidsavtale. Dette er i strid med våre Etske regler, se § 19, som fastslår at slike avtaler skal opprettes når samarbeidet forutsettes å vare utover tre måneder. Det er etter vårt syn viktig å understreke betydningen av å overholde kollegiale bestemmelser. Tannleger bør oppfatte seg som kollegaer og ikke konkurrenter. Det innebærer at avtaler skal holdes og at konflikter skal løses internt. Partene må i størst mulig utstrekning bestrebe seg på å etterleve disse «gamle» retningslinjer. En hold-

ningsendring i denne retning vil tjene den enkelte yrkesutøver og standen på litt lengre sikt.

Hensikten med å opprette en skriftlig avtale er at dette gir partene anledning til å tenke igjennom mulige konflikt-situasjoner på forhånd og selv avgjøre hva som skal gjelde dersom disse oppstår. Det gjelder både konkrete løsnin-ger på konflikten og hva som skal gjelde hvis de ikke klarer å løse proble-mene. Det viktigste rådet er derfor:

Opprett skriftlig avtale.

Et sentralt problemområde er spørsmålet om hvem som har rett til innkalle recall-pasienter ved opphør av samarbeidet. Utgangspunktet hittil har vært at praksiseier har alle rettigheter med mindre annet blir avtalt. Regelen skulle være klar nok, men skaper likevel problemer når man ikke ønsker å etterleve den.

Arbeidsgruppen Privat Sektor har drøftet problemstillingen og vil foreslå som et alternativ at partene ved inngåelsen av samarbeidet fastsetter hvorle-

des betaling for pasientene (goodwill) skal skje. Det kan f.eks. gjøres slik at partene er enige om at leietannlegen ved opphør, skal få innkalle de pasien-ter vedkommende har behandlet. Verdien fastsettes ved avtaleinngåelsen til en sum som betales over de første tre år etter at samarbeidet er inngått.

Et annet alternativ er at man blir enige om at leietannlege skal betale en høyere prosentsats i leie. Denne inkluderer retten til å innkalle «sine» pasien-ter etter opphør av samarbeidet. Der-som man velger ett av disse alternati-vene, vil problemstillingen rundt konkurranseklausulene falle bort.

Det er for øvrig alltid grunn til å minne om at ansettelse er et alterna-tiv til samarbeidsavtaler.

Knut S. Kjølstad
Advokat, NTF